

1947

ΕΘΝΙΚΗ
ΔΥΡΙΚΗ
ΣΚΗΝΗ

§

Ε' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
1947 - 1948

ΦΡΑΝΤΣ ΔΕΧΑΡ

“Η ΕΥΘΥΜΗ ΧΗΡΑ,,

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Η ΕΥΘΥΜΗ ΧΗΡΑ

Η όπερα της άπειρας του Φραντς Λεχάρ «Ευθύμη Χήρα», που άνηκε πλέον εις τὴν κλασσικὴ ἔργα τοῦ εἴλους ἔχει ὡς ἑξής:

Ἐπισημαίνομεν εἰς τὸ σάββατο τῆς Πρεμιέρας τοῦ Παντιθέατρο, τοῦ Παρισι. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ, ἢ πρὸςθεῶν Βολαντινα, Φλαοράρη μὲ τὸ νεαρὸ Κάμηλο ντὶ Ρουγιάν, ὁ ὁποῖος καὶ γράφει ἔπειτα στὴ βεντάλια τῆς λιλῆ «σ' ἀγαπᾶ». Ὁ σύμβουλος τῆς Πρεμιέρας Κραυφφ βρῖσκει τὴ βεντάλια, νομίζει καὶ εἶναι τῆς γυναικὸς τοῦ καθηγουμένου θίμου ἀπὸ τὸν πρινοβιτην, ὁ ὁποῖος, γὰρ νὰ ἀπεφυχθῆ τὸ σάββατο, ἰσχυρίζεται εἶναι τῆς θούης του, αὐτὴ δὲν ἐπιδοῦναι εὐνοῖαν τὸν πρινοβι Ζέτα νὰ ζητήσῃ ἀπογύητος. Ἡ πρὸς βραση ἀρνείται εἶναι ἡ βεντάλια τῆς ὀνῆκας, ἀπέσπεται θίμος νὰ βελιδωκοῦ ἀπὴν τὸν Ρουγιάν καὶ νὰ μῶθῃ σὲ ποῦ καὶ καὶ ἀνῆκε ἡ βεντάλια. Τὸν Ζέτα ἀπαγορεύουν καὶ ἄλλοι σφίρας ἐν τῷ μεταξύ. Κατόπιν ἐπιτοῦ τοῦ Ύψουγιου τοῦ ἐπιδοῦναι τὸ παντρητὴν τὴν πολυκαταματωσάου χήρα "Αννα Γελδάρη, μὲ τὴν γραμματικὴ τῆς Πρεμιέρας κήρυκα Δανθίλο εἰς τὴν ποῦ δοτεὶ τὸ ἐπιτοῦμα ἐπὶ ἡμεῖων εἰς τὸ Παντιθέατρο. Μίλλε ἡ λιλῆ ἐπιτοῦμα ἀπολύεται, αἰ προσφῆθηρσι Σόνιν Μιράλο καὶ Κουαάντα πολυκατοῦ τὴν "Αννα. Ὁ γράφας τῆς πρινοβίας Νίκεο, ποῦ σπύλλεται εἰς ἀνῆκεται τοῦ Δανθίλου, κατορθώνει νὰ τὸν ἀνακολληθῆ σὲν υκιστοῦ κέντρον «Μαζίλο», ἐντὶ τοῦ θίμου μεθομιένον. Ὁ Δανθίλος ἀρνείται νὰ παντρητὴν τὴν Γελδάρη, καὶ προσφῆθηρσι μόνον νὰ παραμυθῆ κατὰ ἄλλον, ποῦ θὰ ἀπεμυθισθῆ νὰ τὴν κατοκτηθῆ. Ἄλλὰ καὶ ἡ Βολαντινα, ἡ ὁποῖα ὄγαγε τὸν Ρουγιάν, ἐπιδοῦναι

ΦΡΑΝΤΣ ΛΕΧΑΡ

“ Η ΕΥΘΥΜΗ ΧΗΡΑ ”

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ: Ε. ΜΠΕΖΟΥ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΙ
ΕΚΔΟΣΜΑΣΙΑΙ
ΧΗΡΟΓΡΑΦΙΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΧΟΡΩΝ
ΜΟΥΣΙΚΟΙΣ ΒΗΜΩΣ

Β. ΠΑΡΕΡ
Α. ΔΕΛΦΙΝ
Ν. ΣΟΥΡΦΟΣ
Α. ΦΕΚΛΑ
Α. ΓΡΙΜΑΝΙΣ
Μ. ΒΟΥΡΤΣΙΣ
Α. ΜΙΧΑΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

ΒΑΡΩΝΣ ΜΗΚΟ ΖΕΤΑ, Πρεμιέρος τοῦ Παντιθέατρο ἀπὸ Παρίσι

ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ, γυναίκα του

ΚΟΜΗΣ ΔΑΝΗΛΟ ΔΑΝΗΛΟΒΙΤΣ, Γραμ. Πρεμιέρος

ΑΝΝΑ ΚΑΛΑΒΑΡ

ΚΑΜΙΛΟΣ ΝΤΕ ΡΟΖΕΙΟΝ

ΡΑΦΑΗΛ ΝΤΕ ΣΑΙΝ ΜΠΡΟΣ

ΥΠΟΚΟΜΗΣ ΚΑΚΧΑΝΤΑ

ΝΕΙΚΟ, γράφας τῆς Πρεμιέρας

ΠΡΗΣΙΣ, σινοβιόρος Σινταγομάρως

ΠΡΑΤΚΟΒΙΑ, γυναίκα του

ΜΠΟΥΔΑΝΟΒΙΤΣ, Πρινοβος τοῦ Παντιθέατρο

ΣΥΛΒΙΑ, γυναίκα του

ΚΡΟΝΦΟ, Σινοβιόρος τῆς Πρεμιέρας

ΟΛΓΑ, γυναίκα του

ΛΟΛΟ

ΝΤΟΝΤΟ

ΖΟΥΖΟΥ

ΦΡΟΥΡΟΥ

ΚΑΚΚΑ

ΜΑΡΚΕ

ΚΡΗΣΤΕΤΣ

Θ. ΤΣΕΡΕΡΑΡΗΣ

ΑΔΩΝ ΣΟΥΡΑΦΟΥ

Μ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Π. ΕΠΙΤΡΟΧΑΚ-Ι

Δ. ΘΑΝΟΣ

Ν. ΤΑΛΑΝΟΥ

Μ. ΚΑΖΑΝΤΣΗΣ

Ε. ΤΡΙΩΣ

Ε. ΤΕΡΠΗ

Μ. ΜΟΛΟΤΣΙ

Π. ΧΟΪΣΑΙ

Α. ΜΠΟΥΡΑΚΕΔΟΥ

Σ. ΓΚΡΕΚΑ

Ν. ΠΑΠΑΚΡΗΣΤΟΣ

Α. ΣΑΛΤΑ

Ν. ΝΤΟΥΒΕΣΙΑΝΗ

Δ. ΑΜΠΑΡΤΖΟΓΛΟΥ

Μ. ΠΟΥΛΑΚΟΥ

Ε. ΜΑΤΑΡΑΚΑ

Α. ΚΣΠΑΝΟΥ

Θ. ΚΑΡΑΜΑΛΕΙΔΟΥ

Α. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Ε. ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΟΡΟΙ

VALSE: Ε. Παπαμανωλάκης, Σ. Καραμάνος, Μ. Σιμοπούλου καὶ τὸ Μπαλέτο.
ΣΑΛΤΙΚΟ: Α. Γρηγόρης, Γ. Δομῆργκος, Μ. Τσιμοπούλου, Σ. Πρωτοπαπίου, Ελ. Κορομανωλάς, Ε. Τσιμοπούλου καὶ τὸ Μπαλέτο.
Σ. ΤΡΑΓΗΔΗΣ: Τ. ΒΑΡΟΥΤΗ, Ε. Καραμάνος, Χ. Ἄρης.
ΚΑΝ-ΚΑΝ: Φίλιπ Ρολάν, καὶ Παναγιώτου, Σιμοπούλου, Πρωτοπαπίου, Τσεῖρος, Βαλασσάνη, Λουκά, Μαρῆνη, Θεοδωρίδα, Ευαγγελία.

νὰ τὸν παντρητὴ μὲ τὴν Γελδάρη γὰρ νὰ μωρῶθῃ ἐστὶ ἡ θία νὰ μωρῆ τιμοῦ. Ὁ χορὸς τῆς πρινοβίας ἀναρχίζει. Ὅλοι ἔρποντο εἰς ἄλλο ἀπὸ τὴν "Αννα Γελδάρη. Ὁ Δανθίλος θίμος, σπύλλεται ἐπὶ τὴν ὀνῆκα του, καὶ γὰρ νὰ ἀνακολληθῆ τὸν πρινοβιόρος θίμου ἐπὶ τῆς ὀνῆκας ἄλλο νὰ χορῆ μὲ τὴν Γελδάρη, ὀφείλει προσηγομένως νὰ κατορθώθῃ τὸ ὕψουγιον γὰρ τὴν ἐνοχὴ ἐκείνη ποῦ τὸν χίλιον φέρχουν. Οἱ ἀσφίρας παραπονοῦντο Μόνος ὁ Ρουγιάν προσφῆρη τὸ ἀνῆκεται. Ἡ Βολαντινα κρυμμένη τὸν ἀπὸ τὴ Γελδάρη, καὶ ἡ "Αννα κέρει στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ γραμματικῆ τῆς Πρεμιέρας γὰρ νὰ χορῆ μωρῆ του τὸ βάλει. Στὴ δεύτερη πράξι ἡ "Αννα Γελδάρη ἔχει ἀνακολληθῆ μὲ γορητὴ στὴν κήρυκα τῆς ὀνῆκας αἰ προσφῆθηρσι ἔρποντο μὲ κωμῆτοῦμα ἔθεκα τοῦ Παντιθέατρο. Ὁ Πρινοβος ἐπιδοῦναι τὸν Δανθίλο γατὶ δὲν κατορθώσῃ ἀπὸ μὴ νὰ παντρητὴ τὴν πολυκαταματωσάου χήρα μ' εἰνα ἐπιδοῦναι συμπατριῶν του. Ἡ "Αννα, ποῦ βρῖσκει τὴ σκηνολογῆ βεντάλια τῆς πρώτης πράξης, νομίζει εἶναι γὰρ αἰτήν ἔργαθε ὁ Δανθίλος τὸ «σ' ἀγαπᾶ», ὁ δὲ πρὸςθεῶν ἀποφασίζει τὴν Βολαντινη νὰ ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὸν Ρουγιάν τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς ποῦ ἀγατῆ ἐκείνου. Κατὰ τὴν συνέντησιν τὸν Δανθίλο ἀρνεύεται, ὁ Ρουγιάν ἔρπει ἀπὸ τὴν Πρεμιέρας εἰς ἄλλοῦμα. Ἐκείνη ποῦ βρῖσκει τὴν βεντάλια τῆς ὀνῆκας στὴν ὀνῆκα θίμου ἔχει γορητὴ «ἴσως γυνίκα σου», εἰνὸς ὁ Ρουγιάν κ' ἡ Βολαντινη πρῖσταιν σὲν κήρυκα τῆς Πρεμιέρας, ὁ Δανθίλος καὶ ὁ Νίκεος γὰρ νὰ σπύλλουν εἰνα ὕψουγιον τηλεγραφῆται. Ὁ Πρινοβος θίμαι νὰ μωρῆ σὲ κήρυκα, ὁ Νίκεος τὸν ἐπιδοῦναι, ἔθεκα θίμος τρέχει νὰ φέρῃ τὴν Γελδάρη.

τήν ὁποία καί πείθει νά πάρη στό κίος
κι τή θέση τῆς Βαλεντίνης. Ἐτσι, ἐνώ
ὁ Πρέσβυς ἐξαλλος βλέπει ἀπό τήν
κλειδαρότρυπα τήν γυναίκα του, ἡ
πόρτα ἀνοίγει καί παρουσιάζονται ἡ
Γκλάβαρι καί ὁ Ροσιγιόν. Τώρα εἶναι
ὁ Δανῆλος πού γίνεται ἐξω φρενῶν.
Ἡ Γκλάβαρι, γιά νά τόν πεισμόςη,
ἰσχυρίζεται δημοσ'α ἔτι ἀγαπᾷ τόν
Ροσιγιόν καί ὁ Δανῆλος ἐγκαταλείπει
τῆ σκηνή ἀπελπισμένος.

Ἡ τρίτη πράξις διαδραματίζεται
στό ὑπόγειο τοῦ μεγάρου τῆς Γκλά-
βαρι: πού ἔχει διασκευασθεῖ σέ νυκ-
τερινό κέντρον. Ὁ Δανῆλος ἰκετεύει
τήν Ἄννα νά μὴ παντρευτῆ τὸ Ροσι-
γιόν κι' ἐκείνη τοῦ ἐξηγῆ πῶς ἐδη-
μιουργήθη ἡ παρεξήγησις στό κίοςκι.
Ὁ Νιέκος, ὁμῶς, φέρνει τήν πρῶτα

λητῆ βεντάλια. Ὁ Πρέσβυς πείθεται
τώρα ὅτι στό κίοςκι ἦταν ἡ πρέσβυ-
ρα μέ τόν Ροσιγιόν, τῆς ζητεῖ νά χω-
ρίσουν καί κάνει πρότασιν γάμου στήν
Γκλάβαρι. Ἀλλά δεύτερος γάμος τῆς
διασεκατομμυριούχου χήρας, καθὼς ἡ
ἴδια ἰσχυρίζεται, θά τῆς ἀποστεροῦσε
ὅλη τήν περιουσία της, κατὰ σχετι-
κόν ὄρο τῆς διαθήκης τοῦ πρώτου τῆς
συζύγου. Ὁ Δανῆλος ἐξαλλος ἀπό χα-
ρά ζητεῖ τώρα αὐτὸς τήν Ἄννα, ἀ-
φοῦ πιά εἶναι φτωχή. Ἐκείνη δέχεται
καί ἐξηγεῖ ὅτι ὁ ἰσχυρισμός της διὰ
τὴν ἀφαίρεση τῆς περιουσίας δέν ἦταν
εἰλικρινής. Καί ἡ Βαλεντίνη πετυχαί-
νει τὴν συνδιαλλαγή της μέ τόν Πρέ-
σβυ γιὰ τὸ τοῦ δείχνει τὴν βεντάλια
της, ἐπάνω στήν ὁποίαν εἶχε γράψει ἡ
ἴδια τὴ φράση «εἶμαι γυναίκα σεμνή».

